

Sygn. akt I CZ 94/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 listopada 2013 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 29 stycznia 2013 r.,

**oddala zażalenie i zasądza od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego na rzecz adwokata P. R. z W. kwotę 2 400 (dwa
tysiące czterysta) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i
usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
powodowi z urzędu
w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił wniosek powoda o sporządzenie uzasadnienia wyroku tego z dnia 5 grudnia 2012 r., w którym oddalono apelację powoda. W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucając naruszenie art. 328 § 1 k.p.c. w związku z art. 233 § 1 k.p.c. i art. 165 § 1 k.p.c. wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Sąd Apelacyjny na podstawie informacji udzielonej przez Dyrektora Aresztu Śledczego w W., w którym powód jest osadzony, ustalił, że wniosek powoda o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 5 grudnia 2012 r. został złożony po terminie. Skarżący uważa, że taka informacja była niewystraszająca dla ustalenia czy rzeczywiście powód wniosek złożył po terminie. W zażaleniu powód ograniczył się jednak tylko do wskazania przy pomocy jakich dalszych dowodów Sąd powinien ustalać kiedy powód złożył taki wniosek. Skoro jednak bezspornym jest, że z pisma Dyrektora Aresztu Śledczego w W. – B. z dnia 17 stycznia 2013 r. wynika, iż korespondencja powoda zawierająca wniosek o sporządzenie uzasadnienia została zarejestrowana w dniu 20 grudnia 2012 r. i następnie dopiero wysłana do urzędu pocztowego, to niewątpliwie powód nie dotrzymał terminu przewidzianego przez art. 328 § 1 k.p.c., mając na względzie, że wyrok Sądu Apelacyjnego został mu doręczony w dniu 12 grudnia 2012 r. W sytuacji, gdy powód nie wskazał żadnych okoliczności, które mogłyby podważyć prawdziwość twierdzeń zawartych w piśmie Dyrektora Aresztu Śledczego w W., brak podstaw do uwzględnienia jego zażalenia. Sąd Apelacyjny miał bowiem pełne podstawy do oparcia swojego rozstrzygnięcia na oświadczeniu funkcjonariusza państwowego, jeżeli powód nie wskazał, że zachodzą podejrzenia, iż to oświadczenie jest nieprawdziwe.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹ k.p.c. w związku z art. 394¹ 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

